

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți Lilia Prisacari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cîrstea Dănuț,

născut la XXXXXX, originar și domiciliat în XXXXX, jud. XXXXX, or. XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXXX, nr. XX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 11 septembrie 2017 - până la 02 octombrie 2017 (instanța de fond);

2. de la 27 octombrie 2017 - până la 06 decembrie 2017 (instanța de apel);

3. de la 15 februarie 2018 - până la 02 mai 2018; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 02 octombrie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Cîrstea Dănuț a fost condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, la amendă în sumă de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Cîrstea Dănuț în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2260 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Cîrstea Dănuț la 24 mai 2017, în jurul orei 02¹⁰, conducând mijlocul de transport de model „XXXXXXXX” cu n/î XXXXXX, prezentându-se în PTF „Sculeni”, la intrare în R. Moldova, a prezentat angajaților poliției de frontieră, certificatul de înmatriculare a autovehiculului cu care se deplasa cu nr. XXXXXXXX, cu mențiunea ca fiind eliberat la 02 iunie 2010, de către autoritățile Bulgare.

Conform raportului de expertiză nr. 402 din 18.08.2017 s-a constatat că certificatul menționat nu a fost confecționat la întreprinderea poligrafică

specializată în confecționarea blanchetelor de documente.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri și dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2260 lei.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că prima instanță urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului, or aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în prezenta cauză.

Consideră că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare în sumă de 2100 lei și 160 lei pentru efectuarea constatării tehnico-științifice urmau a fi încasate de la inculpat în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, deoarece acestea constituie cheltuieli judiciare în sensul art. 227 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare ce ar putea fi încasate de la inculpat, or în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea părții acuzării, plățile necesare pentru achitarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

În continuare instanța de apel a relevat, că în speță efectuarea constatării tehnico-științifice și expertizei tehnice a documentelor a fost dispusă de către organul de urmărire penală. Astfel, Colegiul a menționat, că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat care au fost necesare pentru efectuarea constatării tehnico-științifice și expertizei tehnice a documentelor sunt cheltuieli trecute în contul statului, or normele procesuale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a contestat-o cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu dispunerea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 2260 lei argumentând că, hotărârea instanța de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece ținând cont de prevederile art.227, 229 alin. (1) Cod

de procedură penală aceste cheltuieli urmau a fi încasate din contul inculpatului, dat fiind faptul că efectuarea cheltuielilor într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, ca urmare cheltuielile sunt imputate persoanei condamnate pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel.

Recurentul în recurs a invocat temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științific nr. 273 din 16.06.2017 și raportului de expertiză nr. 402 din 18.08.2017, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor

judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra acestora, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art. 414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți Lilia Prisacari, împotriva deciziei Colegiului penal al

Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Cîrstea Dănuț*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 mai 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti